

Un passeig per tres galeries del barri gòtic

Joves creadors presenten pintures i escultures a la recerca d'una definició més personal i viva

Barcelona / A.G.

◊ Al bell mig de la Barcelona gòtica les galeries tenen un regust d'antic, de tenda d'antiquari sense antiguitats (en tot cas amb antiguitats del futur); en elles l'espai es viu d'una manera diferent i fins i tot les obres semblen allunyades de l'inevitable mercantilisme que les envolta.

La Galeria Artur Ramon (carrer de la Palla) ens proposa, de la mà de dos joves i primerencs pintors, els germans Josep i Pere

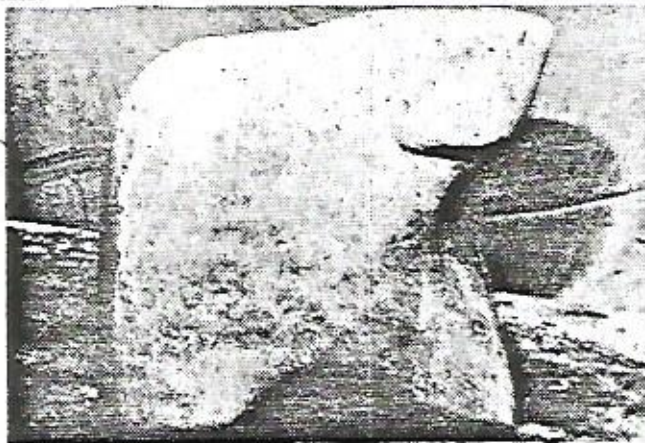
Santilari, una lectura historicista de la pròpia història de la pintura en què la tradició i el record dels grans mestres del passat (Leonardo, Veermer) pren un caràcter de moderada i pensada modernitat. El plantejament dels Santilari, el seu realisme que s'endinsa en el màgic superant el seu propi punt de partida fotogràfic, ens parla d'un art que complau la vista i delecta els sentits, d'un art molt personal, potser "fora de temps", que ha sabut trobar, però, una certa coherència i equilibri.

Al mateix carrer, la Galeria Leonart presenta en un dels seus dos espais expositius un conjunt de pintures de Sergi Marcos, dominades per un constant problema, compositiu i formal: una abstracció definida per traços gestuals, per taques informes, per l'atzar. Estem, sens dubte, davant una pintura del moment que li falta una certa definició, una certa posició personal que converteixi l'estereotip en una cosa veritablement sentida i creativa.

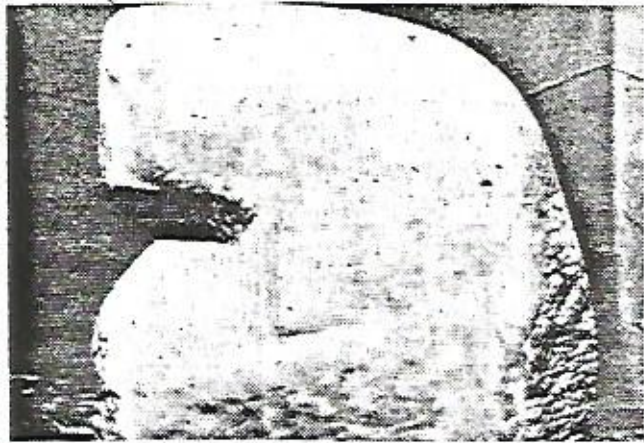
Una altra cosa són els dibui-

xos entre irònics i turmentats de Paula Fontecilla i Meritxell Martínez a la Galeria Amagatotis (carrer de la Llebre), i les escultures d'Emilia Perucho que es presenten a la Galeria Joan de Serrallonga (carrer Mercaders). Aquesta última exposició està plena de suggeriments històrics, mitològics i simbòlics que queden expressats en un repertori de formes orgàniques, de vegades arcaiques i primitives. El travertí, l'alabastre, el bronze, el ciment, el marbre i el refractari amb òxid són els materials.

ARCTU

Escultura monumental d'Emilia Perucho, de l'any 1987

Una altra de les peces de la galeria Joan de Serrallonga